

UZASADNIENIE

Podstawą do wydania projektowanego rozporządzenia jest art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 poz. 418, 1080, 1535, 1673 i 1847), zwanej dalej „ustawą – Prawo budowlane”.

Przedmiotowe rozporządzenie zastąpi dotychczas obowiązujące rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. poz. 640), zwane dalej „rozporządzeniem z 2013 r.”.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo budowlane, warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane i ich usytuowanie zalicza się do przepisów techniczno-budowlanych. Zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy, właściwi ministrowie, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, określają warunki techniczne dla obiektów budowlanych, innych niż budynki i związane z nimi urządzenia.

Konieczność opracowania projektowanego rozporządzenia Ministra Energii w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie wynika min. z wejścia w życie z dniem 20 września 2019 r. ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1411), zwanej dalej „ustawą o dostępności”. Zgodnie z art. 66 powołanej ustawy, dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy – Prawo budowlane zachowują moc, nie dłużej jednak niż przez 84 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy, i mogą być w tym czasie zmieniane w szczególności z uwzględnieniem potrzeb osób ze szczególnymi potrzebami.

Zgodnie z ustawą o dostępności przy określaniu m.in. warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane i ich usytuowanie pod uwagę należy wziąć potrzeby osób ze szczególnymi potrzebami. W związku z tym, właściwi ministrowie zobowiązani zostali do uwzględnienia tych potrzeb w toku tworzenia aktów wykonawczych do przepisów ustawy – Prawo budowlane.

Nie bez znaczenia pozostało także wprowadzenie nowych rozwiązań w zakresie budowy i funkcjonowania urządzeń sieci gazowych oraz potrzeba dostosowania obecnie obowiązujących przepisów do postępu wiedzy technicznej i technologii, jaki miał miejsce od momentu wydania rozporządzenia z 2013 r.

Celem proponowanej regulacji jest stworzenie przejrzystej sytuacji prawnej, obejmującej obecny stan wiedzy technicznej, podnoszącej bezpieczeństwo techniczne, ochronę ludzi, mienia i środowiska, niezawodność dostaw gazu ziemnego do odbiorców oraz dostosowanie do potrzeb osób ze szczególnymi potrzebami w stopniu, w jakim jest to możliwe.

W stosunku do rozporządzenia z 2013 r., wprowadzone zmiany i uzupełnienia dotyczą dostosowania przepisów prawa do obecnie obowiązującej wiedzy technicznej i do obecnie dostępnych technologii wykorzystywanych przy projektowaniu i budowie sieci gazowych.

Do najistotniejszych zmian należą:

- 1) określenie nowych materiałów (tworzywa sztuczne, materiały kompozytowe), z jakich można budować sieci gazowe;
- 2) określenie wymagań, jakie powinny spełniać gazociągi budowane z tworzyw sztucznych i kompozytów;
- 3) wprowadzenie pojęcia pasów eksploatacyjnych i określenie ich szerokości dla poszczególnych gazociągów w celu ułatwienia operatorom sieci gazowych przeprowadzania czynności eksploatacyjnych na gazociągu;
- 4) określenie odległości pomiędzy gazociągiem a elektrownią wiatrową;
- 5) doprecyzowanie wymogów dotyczących odległości gazociągów o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) powyżej 10 MPa od budynków;
- 6) doprecyzowanie przepisów dotyczących przeprowadzania prób wytrzymałości i szczelności gazociągów;
- 7) doprecyzowanie klasyfikacji stacji gazowych ze względu na ciśnienie robocze;
- 8) wskazanie możliwości stosowania urządzeń do zagospodarowania energii odpadowej na potrzeby produkcji energii elektrycznej na stacjach gazowych;
- 9) doprecyzowanie wymagań dla tłoczni gazu.

Projekt rozporządzenia został podzielony na następujące rozdziały:

Rozdział 1 – Przepisy ogólne

Rozdział 2 – Gazociągi

Rozdział 3 – Stacje gazowe

Rozdział 4 – Zespół gazowy na przyłączy

Rozdział 5 – Tłocznie gazu

Rozdział 6 – Magazyny gazu oraz zakłady górnicze wydobywające gaz ziemny

Rozdział 7 – Przepisy przejściowe i końcowe

Uzasadnienie szczegółowe

Rozdział 1: Przepisy ogólne

§1 [zakres przedmiotowy]

W przepisie tym został określony zakres przedmiotowy rozporządzenia – warunki jakie należy uwzględnić przy projektowaniu i budowie sieci gazowej.

§ 2 [definicje]

Przepis zawiera definicje pojęć stosowanych w treści rozporządzenia. Projekt rozporządzenia doprecyzowuje obecnie funkcjonujące definicje oraz wprowadza nowe, takie jak: obudowy stacji gazowych, zespołów gazowych na przyłączy i punktów gazowych, orurowanie technologiczne tłoczni gazu, operator sieci gazowej, rura kompozytowa, parametr charakteryzujący wytrzymałość rury kompozytowej, pas eksploatacyjny, system detekcji gazu, urządzenia do nawaniania gazu, zespół zaporowo-upustowy.

§ 3 [projektowanie, budowa, przebudowa sieci gazowych]

Przepisy określają jakie czynniki oraz wymagania należy uwzględnić przy projektowaniu i budowie, a także przebudowie sieci gazowej.

Rozdział 2: Gazociągi

§ 4 [podział gazociągów]

Przepis konstytuuje podstawowy podział gazociągów. Podział ten dokonany jest w zależności od maksymalnego ciśnienia roboczego gazociągu oraz od materiałów użytych do budowy gazociągu. Na podstawie dokonanego podziału w dalszej części rozporządzenia określone zostaną wymagania wytrzymałościowe dla gazociągów. W rozporządzeniu uwzględniono nowe materiały (rury kompozytowe), które mogą być wykorzystane do budowy gazociągu.

§ 5 [podział terenów, na których budowane są gazociągi]

Przepis dokonuje podziału terenów, na których lokalizowane są budowane gazociągi wraz z innymi obiektami, na trzy klasy lokalizacji według jakości, intensywności zabudowy i uzbrojenia terenu, ustalając szczegółowo warunki lokalizacji obiektów budowlanych w poszczególnych klasach.

Zaliczenia terenu do odpowiedniej klasy lokalizacji dokonuje operator sieci gazowej, po uzgodnieniu z projektantem gazociągu. W rozporządzeniu doprecyzowano, że kwalifikacja gazociągu do odpowiedniej klasy lokalizacji obowiązuje przez cały okres funkcjonowania gazociągu, ponieważ od klasy lokalizacji zależy wartość przyjętego współczynnika bezpieczeństwa, a co za tym idzie dokonane obliczenia wytrzymałościowe.

§ 6 [lokalizacja gazociągów]

Przepis precyzuje wymagania dla miejsc, w których można zlokalizować gazociągi. Do tych miejsc zostały zaliczone: drogowe obiekty inżynierskie (tunele) oraz kanały i inne obudowane przestrzenie. Ponadto przepis zobowiązuje do odpowiedniego zabezpieczenia gazociągu, jeżeli jest to konieczne, przed możliwym przesunięciem. Obowiązkowe jest także trwałe oznakowanie gazociągu i armatury w terenie.

§ 7-9 [wymagania wytrzymałościowe]

Przepisy określają wymagania wytrzymałościowe stawiane gazociągom stalowym w zależności od klasy ich lokalizacji, gazociągom z tworzyw sztucznych oraz gazociągom kompozytowym.

Obliczenia wytrzymałościowe należy wykonywać zgodnie z aktualnym poziomem wiedzy i najlepszą praktyką określonymi w szczególności Polskimi Normami.

Naprężenia obwodowe gazociągu stalowego w warunkach statycznych, z uwzględnieniem podanego współczynnika projektowego różnego dla każdej z trzech klas lokalizacji, wywołane maksymalnym ciśnieniem roboczym nie powinny przekroczyć iloczynu minimalnej normatywnej wartości granicy plastyczności i odpowiedniego dla klasy lokalizacji współczynnika projektowego.

Naprężenia obwodowe gazociągu z tworzyw sztucznych w warunkach statycznych, wywołane maksymalnym ciśnieniem roboczym (MOP), nie powinny przekroczyć iloczynu wartości minimalnej żądanej wytrzymałości (MRS) i współczynnika projektowego wynoszącego 0,5.

Maksymalne ciśnienie robocze gazociągu kompozytowego, w warunkach statycznych, nie powinno przekraczać iloczynu parametru charakteryzującego wytrzymałość rury kompozytowej i współczynnika projektowego, wynoszącego 0,45 lub 0,34.

§10 [podstawowe zasady projektowania i budowy gazociągu]

Przepis określa podstawowe wymagania jakie powinny być spełnione podczas projektowania i budowy sieci gazowych. Wykonując ww. czynności należy uwzględnić wszystkie siły jakie będą działać na poszczególne elementy gazociągu podczas jej budowy jak i eksploatacji.

§11 [określenie stref kontrolowanych i pasów eksploatacyjnych]

Przepis określa strefy kontrolowane i pasy eksploatacyjne dla gazociągów.

Szerokość stref kontrolowanych uzależniona jest od maksymalnego ciśnienia roboczego (MOP) oraz od nominalnej średnicy DN gazociągu. Podana szerokość stref kontrolowanych nie uległa zmianie w stosunku do rozporządzenia z 2013 r.

Projekt rozporządzenia wprowadza nowe pojęcie pasów eksploatacyjnych i określa ich szerokości. Celem wprowadzenia pasa eksploatacyjnego jest umożliwienie przedsiębiorstwu energetycznemu wykonywanie czynności eksploatacyjnych na gazociągu.

Szerokość pasa eksploatacyjnego, wyznaczona dla danego gazociągu w zależności od jego maksymalnego ciśnienia roboczego (MOP) i średnicy nominalnej DN, nie powinna przekraczać wartości szerokości strefy kontrolowanej określonej dla tego gazociągu.

§12-17 [odległości gazociągów od innych obiektów budowlanych]

Przepisy ustalają wymagania dla wykonania skrzyżowań gazociągów z innym obiektami budowlanymi. W przepisach tych określono warunki i sposób wykonania skrzyżowań z drogami, torami linii kolejowych, z przeszkodami wodnymi, energetycznymi liniami napowietrznymi, liniami telekomunikacyjnymi, kanalizacją kablową i linią kablową oraz inną infrastrukturą uzbrojenia podziemnego.

Przepisy te spowodują, że wykonywane skrzyżowania będą bezpieczne pod względem eksploatacji i funkcjonowania gazociągów oraz umożliwią bezpieczne użytkowanie i funkcjonowanie obiektów budowlanych krzyżujących się z gazociągami.

§18 [gazociąg układany w przecinkach leśnych]

Przepis określa wymagania dotyczące gazociągu układanego w przecinkach leśnych.

§19 [odległości gazociągów od budynków]

Przepis określa odległości w jakich można usytuować gazociągi stalowe lub kompozytowe względem budynków w zależności od klasy lokalizacji gazociągów. Rozporządzenie z 2013 r., w analogicznym przepisie, określa odległości, w jakich można usytuować gazociągi stalowe względem innych obiektów budowlanych, w zależności od klasy lokalizacji gazociągów. Zawężenie przepisu jedynie do budynków wynika z faktu, że odległości gazociągów od innych obiektów budowlanych zostały określone we odrębnych przepisach projektu rozporządzenia (§12-17).

§20 [wymagania dla gazociągu kompozytowego]

Przepis określa wymagania dla gazociągu kompozytowego w zależności od zastosowanego materiału kompozytowego. Wskazano, że w przypadku zastosowania wzmocnienia metalicznego, gazociąg kompozytowy powinien spełniać wymagania takie jak gazociąg stalowy, natomiast w pozostałych przypadkach takie jak gazociąg z tworzywa sztucznego.

§21 [odległości gazociągów od elementów uzbrojenia terenu]

Przepis określa odległości poziome rzutów gazociągów od elementów uzbrojenia terenu w zależności od maksymalnego ciśnienia roboczego (MOP) gazociągów oraz odległości pionowe gazociągów od elementów uzbrojenia terenu przy skrzyżowaniach.

§22 [materiały stosowane do budowy gazociągów stalowych]

Przepis określa rodzaje rur przewodowych, jakie można stosować do budowy gazociągów stalowych. W rozporządzeniu zweryfikowano nazewnictwo rur przewodowych ze względu na zmianę serii norm, w których zostały określone wymagania dotyczące rur stosowanych do budowy gazociągów stalowych. Określenie tych wymagań ma na celu zapewnienie właściwej wytrzymałości gazociągów oraz zapewnienie bezpieczeństwa ich eksploatacji.

§23 [materiały stosowane do budowy gazociągów z tworzyw sztucznych oraz kompozytowych]

Przepis określa wymagania jakie powinien spełniać materiał stosowany do budowy gazociągów z tworzyw sztucznych i gazociągów kompozytowych.

§24 [wymagania jakie powinna spełniać armatura zaporowa i upustowa stosowana do budowy sieci gazowych]

Przepis określa wymagania jakie powinna spełniać armatura zaporowa i upustowa stosowana do budowy sieci gazowych. Określono rodzaj materiału z którego ww. armatura powinna być wykonana. Wskazano, że armatura zaporowa i upustowa powinna spełniać wymagania określone w Polskich Normach lub innych normach lub wytycznych wydawanych przez krajowe lub międzynarodowe organizacje branżowe.

§25 [podział gazociągów na odcinki]

W celu właściwej i bezpiecznej eksploatacji gazociągów należy je podzielić na odcinki o długościach 36 i 18 km w zależności od klasy lokalizacji. Podział ten ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa w przypadku wystąpienia awarii, a także ma umożliwić czyszczenie gazociągów.

§26-27 [rodzaje połączeń stosowanych przy budowie gazociągów stalowych]

Przepis § 26 określa jakiego rodzaju połączenia mogą być stosowane przy łączeniu rur stalowych z armaturą. W rozporządzeniu uporządkowano przepisy dotyczące połączeń gwintowych oraz uogólniono wymagania w zakresie uzyskiwania szczelności tych połączeń. Ponadto, dopuszczono zastosowanie połączeń gwintowych dla gazociągów o maksymalnym ciśnieniu powyżej 0,5 MPa.

Natomiast przepis § 27 określa jakie wymagania powinny spełniać złącza spawane stosowane do łączenia odcinków gazociągu. W rozporządzeniu doprecyzowano, że wszystkie złącza spawane powinny zostać poddane badaniom wizualnym VT oraz innymi badaniami nieniszczącymi a w przypadku gazociągów o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) powyżej 1,6 MPa dopuszcza się wykonanie badań niszczących. Wymienione wymagania mają na celu zapewnienie wytrzymałości i szczelności sieci gazowej. Określone zostały na podstawie Polskich Norm lub innych norm lub wytycznych wydawanych przez krajowe lub

międzynarodowe organizacje branżowe.

§28 [wymagania jakie powinny spełniać elementy gazociągu stalowego]

Przepis §28 określa elementy gazociągu stalowego, które wykonuje się z kształtek kutych lub ciągnionych. W rozporządzeniu listę tę uzupełniono o takie elementy jak: kołnierze, połączenia tworzywo sztuczne/stal i kompozyt/stal oraz wskazano brak możliwości zastosowania łuków segmentowych i kolan segmentowych. Zaktualizowano wymagania dotyczące elementów gazociągu stalowego ze względu na obecne uwarunkowania rynkowe i wymagania określone w Polskich Normach lub innych normach lub wytycznych wydawanych przez krajowe lub międzynarodowe organizacje branżowe. Doprecyzowano elementy kształtowe, które można stosować przy włączeniu do czynnego gazociągu, bazując na technologiach obecnie dostępnych na rynku.

§29 [wymagania jakie powinny spełniać połączenia elementów z polietylenu]

Przepis określa jakie wymagania muszą spełnić połączenia rury z kształtkami i armaturą z polietylenu. W rozporządzeniu dodano przepis dopuszczający możliwość łączenia rur polietylenowych z armaturą gazową za pomocą połączeń kołnierzowych, w miejscach, gdzie nie występują znaczące naprężenia zewnętrzne.

§30 [wymagania jakie powinny spełniać elementy gazociągu z tworzyw sztucznych i kompozytowych]

W rozporządzeniu, wskazano, że elementy gazociągów z tworzyw sztucznych i kompozytowych, między sobą, powinny być łączone ze sobą według technologii określonej przez projektanta. Projektant określa również wymagania dla połączeń: elementów z różnych tworzyw sztucznych, elementów z tworzyw sztucznych z elementami stalowymi a także elementów kompozytowych z elementami stalowymi. Takie obowiązki spoczywające na projektancie wynikają bezpośrednio z faktu, że w obecnym stanie, technologia wykonywania ww. połączeń nie została określona w Polskich Normach lub innych normach lub wytycznych wydawanych przez krajowe lub międzynarodowe organizacje branżowe.

§31-33 [ochrona antykorozyjna gazociągów stalowych]

Przepisy określają wymagania w zakresie ochrony antykorozyjnej gazociągów, w jakich przypadkach można nie stosować tej ochrony, metody badań szczelności powłoki antykorozyjnej a także wymagania jakie powinny spełniać złącza izolujące stosowane do budowy gazociągów.

§34-36 [próba wytrzymałości i szczelności]

Przepis §34 określa, że każdy gazociąg przez oddaniem do użytkowania powinien być poddany próbom wytrzymałości i próbie szczelności. Rodzaj próby szczelności i wytrzymałości jest uzależniony od maksymalnego ciśnienia roboczego gazociągu, klasy lokalizacji gazociągu i średnicy nominalnej gazociągu. W rozporządzeniu doprecyzowano przepisy dotyczące minimalnych wartości ciśnień prób oraz przepisy w zakresie naprężeń obwodowych w zależności od rodzaju próby. W rozporządzeniu, wskazano, że wymagania i parametry próby ciśnieniowej dla gazociągów z tworzyw sztucznych o maksymalnym ciśnieniu roboczym

powyżej 1,0 MPa oraz dla gazociągów kompozytowych określa się zgodnie z aktualnym poziomem wiedzy i najlepszą praktyką, ze względu na brak takich wymagań w Polskich Normach.

Przepis §36 określa, że gazociąg nie przekazany do użytkowania w okresie 6 miesięcy od wykonania prób ciśnieniowych należy ponownie poddać próbie szczelności. Wyjątkiem od tej zasady jest gazociąg wypełniony powietrzem, gazem lub gazem obojętnym pod ciśnieniem co najmniej 0,1 MPa lub gazociąg niskiego ciśnienia pod ciśnieniem roboczym.

§37-38 [przygotowanie gazociągu do eksploatacji]

Przepisy ustalają zasadę, że nowobudowany gazociąg winien być przed oddaniem do użytkowania oczyszczony i osuszony. W rozporządzeniu dokonano doprecyzowania, że badaniu tłokami pomiarowymi nie później niż 3 lata po przekazaniu gazociągu do eksploatacji należy poddać gazociągi stalowe wysokiego ciśnienia o średnicy nominalnej powyżej DN500 włącznie. Zmiana wymagań odnośnie badań tłokami pomiarowymi wynika z praktyk operatorów sieci gazowych podczas budowy gazociągów. W przepisach wskazano również, że w przypadku potrzeby przekwalifikowania gazociągów na wyższe ciśnienie musi zostać opracowana dokumentacja projektowa na te potrzeby.

Rozdział 3: Stacje gazowe

§39 [podział stacji gazowych]

Przepis konstytuuje podstawowy podział stacji gazowych. Podział ten dokonany jest w zależności od maksymalnego ciśnienia roboczego na wejściu do stacji. W rozporządzeniu uwzględniono również stacje niskiego ciśnienia.

§40-41 [lokalizacja stacji gazowych]

Przepis § 40 reguluje odległości stacji gazowych jakie powinny być zachowane od budynków, natomiast przepis §41 określa w jakich miejscach mogą zostać zlokalizowane stacje gazowe oraz z jakich materiałów powinny zostać wykonane obudowy poszczególnych zespołów stacji gazowych.

§42 [stacje gazowe z funkcją redukcji]

W przepisie określono wymagania jakie powinna spełniać stacja gazowa z funkcją redukcji. Wskazano liczbę ciągów redukcyjnych (w tym ciągów rezerwowych) w jakie powinna być wyposażona taka stacja wraz z ich przepustowością. W rozporządzeniu doprecyzowano przepisy, które umożliwią większą elastyczność przy projektowaniu stacji w odniesieniu do ciągu rezerwowego.

§43 [stacje gazowe z funkcją redukcji z jednym ciągiem redukcyjnym]

Przepis określa wyjątki, w których stacja gazowa z funkcją redukcji nie musi być wyposażona w ciąg rezerwowy.

§44 [system ciśnieniowego bezpieczeństwa]

Przepis wskazuje w jakim przypadku powinien być stosowany system ciśnieniowego bezpieczeństwa. W rozporządzeniu usunięto obecnie obowiązujący przepis mówiący

o ponownym uruchomieniu stacji gazowej. Przepis został usunięty ze względu na specyfikę działania systemu ciśnieniowego bezpieczeństwa, który umożliwia działanie stacji dla założonych granicznych wartości ciśnienia na wyjściu z układu redukcyjnego.

§45 [wyposażenie ciągu redukcyjnego]

W przepisie określono w jakie elementy powinien być wyposażony ciąg redukcyjny, w celu zabezpieczenia przed nadmiernym wzrostem ciśnienia wyjściowego. W rozporządzeniu przepis ten został uogólniony do stacji gazowych (nie tylko stacji redukcyjnych), co ma na celu rozszerzenie możliwości jego stosowania, a tym samym zwiększenie bezpieczeństwa funkcjonowania stacji gazowych.

§46 [stacje gazowe z wielostopniową redukcją]

W przepisie tym zawarto wymagania dla stacji gazowych z wielostopniową redukcją ciśnienia gazu w zakresie systemów ciśnieniowego bezpieczeństwa oraz systemu redukcji ciśnienia.

§47-48 [system redukcji ciśnienia i system ciśnieniowego bezpieczeństwa]

System redukcji ciśnienia i system ciśnieniowego bezpieczeństwa powinien uniemożliwić przekroczenie odpowiednio ciśnienia roboczego wyjściowego (stanowiącego iloczyn maksymalnego ciśnienia roboczego na wyjściu ze stacji i odpowiedniego współczynnika, którego wartość zależy od ciśnienia roboczego) i maksymalnego ciśnienia przypadkowego (stanowiącego iloczyn maksymalnego ciśnienia roboczego na wyjściu ze stacji i odpowiedniego współczynnika, którego wartość zależy od tego ciśnienia maksymalnego).

§49 [wydmuchowe zawory upustowe]

Przepis reguluje wymagania stacji gazowej w zakresie wydmuchowych zaworów upustowych.

§50 [armatura zaporowa na ciągu redukcyjnym]

Przepis określa wymóg, aby ciąg redukcyjny był wyposażony w armaturę zaporową służącą do jego wyłączenia.

§51 [stacje pomiarowe]

W przepisie tym określono w jakie elementy powinna być wyposażona stacja pomiarowa.

§52-58 [wyposażenie stacji gazowej]

W przepisach określono wyposażenie stacji gazowych.

§59-66 [bezpieczeństwo eksploatacji stacji gazowych]

W przepisach zawarto wymagania w zakresie bezpieczeństwa jakie muszą zostać spełnione w celu zapewnienia bezpieczeństwa pracowników obsługujących stacje gazowe. W rozporządzeniu dostosowano przepisy odnośnie oddzielania pomieszczeń zagrożonych wybuchem gazu od pomieszczeń niezagrożonych, do obecnie obowiązujących rozwiązań technologicznych oraz wprowadzono ograniczenia w zakresie zagospodarowania terenu w obrębie ogrodzonej stacji gazowej (teren stacji powinien być wolny od drzew i krzewów).

§67 [wymagania układów rurowych]

Przepis określa wymagania jakie powinny spełniać układy rurowe stacji gazowych. W rozporządzeniu zaktualizowano wartości minimalnej grubości ścianki rury stalowej stacji gazowej w zależności od średnicy zewnętrznej rury, w celu dostosowania tych wartości do wymagań określonych w Polskich Normach oraz usunięto przepis umożliwiający nieprzeprowadzanie prób wytrzymałości układów rurowych, które będą pracować przy naprężeniach obwodowych mniejszych od 30% wartości dolnej granicy plastyczności materiału rur.

§68 [złącza spawane rurociągów w stacjach gazowych]

Przepis określa wymagania jakim powinny odpowiadać złącza spawane gazociągów w stacjach gazowych. W rozporządzeniu dokonano aktualizacji przepisów oraz ich doprecyzowania.

§69 [systemu odzysku energii]

Przepis umożliwia stosowanie na stacji gazowej urządzeń do zagospodarowania energią odpadową na potrzeby produkcji energii elektrycznej.

Rozdział 4: Zespoły gazowe na przyłączy

§70 [zespół gazowy na przyłączy]

Przepis określa elementy wchodzące w skład zespołu gazowego na przyłączy.

§71 [odległości zespołów gazowych od budynków]

W przepisie wskazano odległość jaką należy zachować pomiędzy projektowanymi zespołami gazowymi na przyłączy a istniejącymi budynkami lub pomiędzy projektowanymi budynkami a istniejącymi zespołami gazowymi na przyłączy. Odległości te nie powinny być mniejsze niż poziomy zasięg stref zagrożenia wybuchem.

§72 [lokalizacja zespołów gazowych na przyłączy]

Zespół gazowy na przyłączy może być sytuowany przy ścianach budynków lub w ich wnękach, jeżeli budynek wykonany jest z materiałów niezapalnych, a także w szafkach lub kontenerach obok budynków w odległości nie mniejszej niż zasięg stref zagrożenia wybuchem.

§73-74[wymagania materiałów rur i urządzeń, ciśnienia próby wytrzymałości i szczelności]

W przepisie wyznaczono wymagania wytrzymałościowe materiałów, z których skonstruowane będą urządzenia zespołu gazowego, także wymagania materiału rury stalowej, z której będzie wykonywany układ rurowy zespołu gazowego na przyłączy, a także określono wartość ciśnienia próby wytrzymałości i szczelności. W rozporządzeniu zaktualizowano przepisy dotyczące badań nieniszczących radiograficznych (RT) i doprecyzowano, że takim badaniom w 100% należy poddać złącza spawane układów rurowych w zespołach gazowych na przyłączy o przepustowości powyżej 60 m³/h dla ciśnienia powyżej 0,5 MPa, natomiast dla ciśnienia od 10 kPa do 0,5 MPa włącznie - w 50%.

§75 [projektowanie i budowa punktów gazowych]

Przepis reguluje dopuszczalne i niewymagane kwestie podczas projektowania i budowy

punktów gazowych. W rozporządzeniu dodano, że nie jest wymagane wykonywanie badań nieniszczących radiograficznych złączy spawanych. Usunięto również przepisy dotyczące konieczności instalowania gazomierzy miechowych lub rotorowych w punktach gazowych oraz niedopuszczalności stosowania wydmuchowych zaworów upustowych o przepustowości ciągu redukcyjnego w punktach gazowych, ze względu na stosowane rozwiązanie w obszarze technologii i bezpieczeństwa.

Rozdział 5: Tłocznie gazu

§76 [wymagania dla tłoczni gazu]

Tłocznie gazu powinny spełniać wymagania dotyczące ich budowy i eksploatacji zgodnie z aktualnym poziomem wiedzy i najlepszą praktyką określonymi Polskimi Normami lub innymi normami lub wytycznymi wydawanymi przez krajowe lub międzynarodowe organizacje branżowe.

§77 [teren tłoczni gazu]

Przepis określa jakie wymagania powinien spełniać teren, na którym będzie zlokalizowana tłocznia gazu. Teren ten powinien być ogrodzony i zabezpieczony przed dostępem osób nieuprawnionych. Ponadto, drogi i place na terenie tłoczni powinny zapewniać dostęp do poszczególnych budynków i urządzeń technicznych. W rozporządzeniu w stosunku do rozporządzenia z 2013 r. usunięto przepis, że poszczególne instalacje na terenie tłoczni gazu należy tak rozmieścić, aby w przypadku pożaru nie zagrażały innym instalacjom, ze względu na brak precyzyjnego określenia o jakie instalacje chodzi.

§78-85 [warunki techniczne instalacji technologicznych oraz urządzeń technologicznych]

W przepisach określono warunki techniczne dla instalacji technologicznych tłoczni gazu, a także urządzeń takich jak: armatura zaporowa i upustowa, agregaty sprężarkowe gazu (odśrodkowe i tłokowe), rurociągi, filtry i filtroseparatory. W stosunku do rozporządzenia z 2013 r. dokonano jedynie aktualizacji obecnie stosowanych pojęć.

§86 [wyposażenie tłoczni gazu]

Tłocznia gazu powinna być wyposażona w instalacje gazu obojętnego, system bezpieczeństwa tłoczni wraz z układem wyłączenia awaryjnego oraz przyrządy do pomiarów parametrów technologicznych.

§87 [strefy zagrożenia wybuchem]

Przepis określa konieczność wyznaczenia wewnętrznych i zewnętrznych stref zagrożenia wybuchem dla tłoczni gazu.

§88-91 [standardy dla pomieszczeń, w których zlokalizowane są agregaty sprężarkowe]

W przepisach określono standardy, jakie powinny być spełnione w pomieszczeniach, w których zlokalizowane są agregaty sprężarkowe, w celu zapewnienia odpowiedniej wentylacji i tym samym zmniejszenia zagrożenia wybuchem. Uregulowano sposób wyposażenia tłoczni gazu w stałe urządzenia gaśnicze, wyjścia awaryjne i system detekcji gazu oraz system sygnalizacji pożaru i gaszenia. W § 88 doprecyzowano, które układy technologiczne (orurowanie agregatów

sprężarkowych, rurociągi gazu paliwowego zasilające napędy sprężarek) powinny zostać odcięte i odgazowane, przez system detekcji gazu, w przypadku przekroczenia 40% dolnej granicy wybuchowości.

§92-93 [przewody odprowadzające gaz, system uszczelniający]

Przepis określa wymagania dla przewodów odprowadzających gaz z uszczelnień ruchomych sprężarek gazu, armatury upustowej i zaworów bezpieczeństwa oraz dla systemu uszczelniającego sprężarki odśrodkowej.

§94 [urządzenia i instalacje zabezpieczające]

Sprężarki gazu należy wyposażyć w urządzenia i instalacje zabezpieczające przed przekroczeniem dopuszczalnego: spadku ciśnienia ssania, wzrostu ciśnienia tłoczenia, stanu pracy związanego z pompażem i pulsacją, drgań wału i temperatury paliwa gazowego oraz oleju smarowniczego. Przepis w stosunku do rozporządzenia z 2013 r. zaktualizowano i dostosowano do przepisów stosowanych w specyfikacjach technicznych.

§95 [układ sterowania agregatem sprężarkowym]

Agregat sprężarkowy powinien zostać wyposażony w układ sterowania agregatem. W przepisie określono również jakie funkcje powinien spełniać ten układ i jego umiejscowienie (poza strefą zagrożenia wybuchem).

§96-97 [wyposażenie tłoczni gazu]

Przepisy określają w jakie układy, urządzenia i instalacje powinna być wyposażona tłocznia gazu. W stosunku do rozporządzenia z 2013 r., doprecyzowano i dostosowano przepisy do stosowanych rozwiązań technologicznych poprzez dodanie przepisu, że tłocznia powinna być wyposażona w układ pomiarowy i aparaturę kontrolno-pomiarową do ewidencji zużycia własnego gazu a także poprzez usunięcie przepisu o konieczności wyposażania tłoczni w filtry lub filtroseparatory na wejściu gazu do tłoczni połączonych ze zbiornikiem do okresowego usuwania kondensatu. Konieczność zamontowania filtrów i filtroseparatorów na wejściu tłoczni gazu została określona w §82.

§98 [oruruowanie technologiczne tłoczni gazu]

Przepis określa konieczność zabezpieczenia oruruowania technologicznego tłoczni gazu przed korozją.

§99 [zasilanie tłoczni gazu]

Przepis reguluje konieczność zasilania tłoczni gazu w energię elektryczną z dwóch niezależnych.

§100-101 [badania złączy spawanych i próba wytrzymałości hydrostatycznej]

W rozporządzeniu określono, że złącza spawane rurociągów wejściowych i wyjściowych, oruruowania technologicznego i oruruowania agregatów sprężarkowych należy wykonać i poddać takim badaniom, jakim należy poddać złącza spawane gazociągów stalowych. Ponadto, rurociągi wejściowe i wyjściowe, oruruowanie technologiczne, oruruowanie agregatów

sprężarkowych oraz instalacji pomocniczych należy poddać próbie wytrzymałości hydrostatycznej o ciśnieniu równym co najmniej iloczynowi współczynnika 1,5 i maksymalnego ciśnienia roboczego poszczególnych instalacji.

Rozdział 6: Magazyny gazu oraz zakłady górnicze wydobywające gaz ziemny

§102 [ustalenie lokalizacji magazynu gazu]

W przepisie określono, jakie czynniki należy wziąć pod uwagę przy ustalaniu lokalizacji podziemnego magazynu gazu.

§103 [stacje gazowe i tłocznie wchodzące w skład urządzeń powierzchniowych magazynów gazu]

W przepisie wskazano, że stacje gazowe i tłocznie wchodzące w skład urządzeń powierzchniowych magazynów gazu budowanych w górotworze powinny być projektowane i budowane w sposób określony odpowiednio w rozdziale 3 dotyczącym stacji oraz w rozdziale 5 dotyczącym tłocznii.

§104 [stacje gazowe i tłocznie wchodzące w skład urządzeń zakładów górniczych]

Ze względu na obecne rozwiązania stosowane na terenie zakładów górniczych wydobywających gaz ziemny, w projekcie rozporządzenia, zmniejszono wymagania stawiane stacjom gazu i tłoczniom wchodzącym w skład urządzeń powierzchniowych zakładów górniczych. Stacje gazowe i tłocznie powinny być projektowane i budowane zgodnie z wymaganiami określonymi odpowiednio w rozdziale 3 i 5, z pewnymi wyłączeniami.

§105 [wyposażenie magazynów gazu w górotworze]

Przepis określa, że magazyny gazu w górotworze należy wyposażyć w urządzenia naziemne zawierające stacje pomiarowe. Ponadto, w magazynach gazu lub gazociągach znajdujących się na terenie zakładów górniczych wydobywających gaz ziemny powinny być zainstalowane urządzenia telemetryczne.

W projekcie rozporządzenia usunięto wymagania dotyczące kriogenicznych magazynów gazu ziemnego, ze względu na to, że kriogeniczne magazyny służą do magazynowania gazu w postaci skroplonej a gaz w tej postaci nie jest objęty regulacją niniejszego rozporządzenia.

Rozdział 7: Przepisy przejściowe i końcowe

§106

Przepis określa, że dla gazociągów wybudowanych przed dniem 5 września 2013 r., lub dla których przed tym dniem wydano pozwolenie na budowę, obowiązują szerokości stref kontrolowanych określone w załączniku do rozporządzenia. Zasadność przyjęcia proponowanego przepisu wynika z faktu, że obecnie funkcjonują gazociągi, do których znajdują zastosowanie przepisy przejściowe z rozporządzenia 2013 r. i w przypadku których brak technicznych możliwości dostosowania m.in. stref kontrolowanych do przepisów rozporządzenia. Przyjęcie takiego rozwiązania, które stanowi powtórzenie regulacji z rozporządzenia z 2013 r., wymagane jest z punktu widzenia pewności prawa dla operatorów i właścicieli tychże gazociągów.

§107

Przepis określa, że dla gazociągów wybudowanych od dnia 5 września 2013 r. do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub dla których w tym okresie wydano pozwolenie na budowę, obowiązują wymagania określone w rozporządzeniu z 2013 r. Przyjęcie przedmiotowego przepisu ma na celu zapewnienie pewności prawnej właścicielom i operatorom gazociągów wybudowanym zgodnie z przepisami rozporządzenia z 2013 r.

§108

Przepis określa, że dla gazociągów wybudowanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, tj. przed dniem 21 września 2026 r., lub dla których w tym okresie wydano pozwolenie na budowę, a dla których zostało następnie wydane pozwolenie na przebudowę, która odbędzie się w okresie obowiązywania niniejszego rozporządzenia, obowiązują szerokości stref kontrolowanych określone w niniejszym rozporządzeniu.

§109

W związku z faktem, iż przepisy rozporządzenia nie wprowadzają istotnych zmian systemowych, a jedynie dostosowują obecnie istniejące normy prawne do obecnego stanu wiedzy technicznej i obecnie dostępnych technologii, nie istnieje potrzeba wprowadzania okresu przejściowego dla podmiotów działających na rynku. Nowe przepisy dotyczące wymogów technicznych nie będą wpływały na dodatkowe koszty i zmiany w funkcjonowaniu przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie projektowania, budowy i przebudowy sieci gazowych służących do transportu gazu ziemnego. Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie w dniu 21 września 2026 r. w związku z utratą w tym dniu mocy obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie.

Projekt rozporządzenia podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2024 r. poz. 597).

Zgodnie z § 27 ust. 4 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408) projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz § 52 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.